

Dien de Here met vreugde

In Psalm 100:2 lezen we:

*Dient de Here met vreugde,
komt voor zijn aangezicht met
gejubel.*

Met dat laatste gaan we beginnen: komt voor zijn aangezicht met jubel.

Eerst iets over Psalm 100. Deze is wel de meest blijde van alle psalmen. In deze psalm wordt geen klacht geuit, geen zonde genoemd, en geen vijand vermeld. Alleen opwekking tot lof van God.

Boven deze psalm staat: *Een psalm bij het lofoffer*. In de oude christelijke kerk, de christen gemeenten van de eerste eeuwen, werd deze psalm gebruikt als morgenpsalm.

We lezen de verzen 1 en 2 van deze meest blijde van alle psalmen nog eens:

1. Juicht de Here, gij ganse aarde.

Dus niet slechts Israël, maar ook de gelovigen uit de heidenen.

*2. Dient de Here met vreugde,
komt voor zijn aangezicht met
gejubel.*

Het staat als een soort van opdracht vermeld: Dien de Heere met vreugde en als men de Heere dient met vreugde, dan is dat niet zwaar en neerdrakkend.

We gaan nu naar het boek Nehemia hoofdstuk 8. Daar staat in vers 1 en 2:

*1 Toen nu de zevende maand
aanbrak en de Israëlieten in hun
steden waren.*

De zevende maand, de maand Tisri was een feestmaand. Op Tisri 1 begon het nieuwe jaar, op Tisri 10 vond de grote verzoendag plaats en van Tisri 15 t/m 22 vond het loofhuttenfeest plaats. Een feestmaand dus in Israël.

2 Kwam het gehele volk als een man bijeen op het plein voor de Waterpoort. En men verzocht de schriftgeleerde Ezra het boek der wet van Mozes, die de Here aan Israël gegeven had, te halen..

En het volk verzamelde zich als één man op het Waterpoortplein in Jeruzalem. De Geest werkte in het volk en zij wilden, dat er voorgelezen zou worden uit de Thora, de wet van Mozes, de man Gods.

Er was honger naar Gods woord en er ontstond opwekking. We lezen bijvoorbeeld aan het einde van vers 4:

Het gehele volk hoorde aandachtig naar het boek der wet..

Vers 5. Ezra, de schriftgeleerde, stond op een houten verhoging met links naast hem zes mannen en rechts naast hem zeven mannen.

Jammer dat ze in die tijd nog geen filmopnamen konden

maken; het zou een prachtig geheel zijn om dit op een DVD te kunnen zien.

Maar wellicht kan de Heere Jezus dit hele gebeuren uit Nehemia 8 later nog wel eens in beeld brengen.

Vers 6. Ezra opende dus het boek ten aanschouwen van het gehele volk, want hij stond hoger dan het gehele volk. En zodra hij het boek opende, stond het gehele volk op.

Wat een opwekking! Wat een respect voor het woord van God!

En dan het volgende vers:

7 Ezra loofde de Here, de grote God, en het gehele volk antwoordde, terwijl het de handen omhoog hief: Amen, Amen. En zij knielden en bogen zich voor de Here neder met het gelaat ter aarde.

En toen werd Gods woord voorgelezen en werd er uitleg gegeven en wat gebeurde er toen?? Het einde van vers 10: *Want het gehele volk weende,*

toen het de woorden der wet hoorde.

Ze zagen hun tekorten en het verschil tussen hun leven en het leven zoals God het wilde en ze begonnen "en bloc" dat wil zeggen: allemaal met elkaar, te huilen. Spectaculair!!

En dan het antwoord van Ezra en Nehemia aan het volk in vers 11:

11a Voorts zeide hij tot hen: Gaat heen, eet lekkernijen en drinkt zoete dranken en zendt aan ieder voor wie niets bereid is, een deel, want deze dag is voor onze Here heilig:

11b Weest dus niet verdrietig, want de vreugde in de Here, die is uw toevlucht.

In de Herziene Staten vertaling staat: *Wees niet bedroefd, want de vreugde van de Heere, dat is uw kracht.*

Schriftkenners hebben mij laten weten dat zowel de vertaling "de vreugde van de Heere" alsook

"de vreugde in de Heere" beide goed zijn.

De vreugde van de Heere zou dan betekenen, dat de Heere Zelf verheugd is over de toewijding van zijn volk.

En "de vreugde in de Heere" zou dan betekenen dat wij van onze kant zo blij zijn met zulk een God en Vader.

Het volk, dat uit ballingschap was teruggekeerd, wilde meer inzicht hebben in het woord van God en zij vonden daarin iets, wat in vers 15 staat:

15 Toen vonden zij in de wet, die de Here door de dienst van Mozes gegeven had geschreven, dat de Israëlieten op het feest in de zevende maand in loofhutten zouden wonen.

Het loofhuttenfeest duurde zeven dagen lang. Dat is nog eens feestvieren! Zeven dagen lang!

En in het boek Leviticus staat in 23:40

Gij zult vrolijk zijn voor het aangezicht van de Heere, uw God, zeven dagen lang.

Kijk, dat is nog eens een prachtig gebod dat rechtstreeks uit het goede hart van God komt: Gij zult vrolijk zijn, voor Mijn aangezicht, zeven dagen lang.

Ze maakten zgn. loofhutten met een dun dak, zodat zij de sterren 's nachts konden zien ter herinnering aan de woestijnreis die hun voorouders gemaakt hadden.

Op de avond van de eerste dag was het feest in de voorhof der vrouwen met een verlichting van grote gouden kandelaren (als herinnering aan de vuurkolom in de woestijn) en de mannen voerden dan met gezang en muziek hun dans uit met fakkels in de hand.

De vrouwen dansten mee met in de linkerhand de etrog, een soort citrusvrucht die de *Paradijsappel* werd genoemd en

in de rechterhand hadden de vrouwen de zgn. *Loelab*, een ruiker van wilgen- en mirretakken met een palmtak in het midden.

Voor ons betekent het dat wij – met denkbeeldig die Paradijsappel in onze linkerhand – blij mogen zijn in de hoop, dat de vrucht van de Geest zal toenemen in ons leven.

Efeze 4:1 Als gevangene in de Here, vermaan ik u dan te wandelen waardig der roeping, waarmede gij geroepen zijt.

2 Met alle nederigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, en elkander in liefde te verdragen.

Tot zo'n leven zijn wij geroepen: wandelen met alle nederigheid en zachtmoedigheid, wandelen met lankmoedigheid en dat is geduld, en elkaar in liefde te verdragen.

Men kan als man en vrouw elkaar verdragen maar een hoger

niveau is Gods niveau en dat is: elkaar in liefde te verdragen.

Maar het kost tijd om zo ver te komen dat wij met alle nederigheid en zachtmoedigheid wandelen. En daarom is het van belang, om in die tussentijd, blij zijn in de hoop met zagezegd de Paradijsappel in onze linkerhand en de Loelab in onze andere hand.

Een loelab is een ruiker van takken van beekwilgen. Het woord "beekwilgen" zegt het al: Een wilg die bij de beek groeit. Denk aan Psalm 1:

Welzalig is de man en de vrouw, die aan des Heren wet zijn welgevallen heeft en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht. Hij of zij zullen dan zijn als een boom (als een beekwilg) geplant aan waterstromen, die zijn vrucht geeft op tijd.

In die loelab zat in het midden een palmtak. Palmtakken spreken van dankbaarheid. Er wordt in Openbaring 7:9

gesproken over een schare voor de troon, met palmtakken in hun hand en ze zijn dankbaar en roepen:

12 De lof en de heerlijkheid, de wijsheid en de dankzegging zij onze God tot in alle eeuwigheid.

En zo vierde het volk ten tijde van Nehemia feest – zeven dagen lang – en toen Jezus tijdens het loofhuttenfeest in Jeruzalem was, riep Hij iets heel feestelijks uit op het tempelplein. Dat staat in Johannes 7:37/39

37 En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!

Dus dat moeten we doen als wij dorsten naar zo'n heerlijk leven. Tot Hem gaan en drinken. Drinken uit de bron van levend water. Jezus is die bron. En dan gaat Hij verder:

38 Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend

water zullen uit zijn binnenste vloeien.

39 Dit zei Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden.

Hier staat, dat Jezus met het levende water de Geest bedoeld.

Ieder wedergeboren christen heeft de Geest, maar nu gaat het er om, dat het in ons een fontein wordt, zodat die stromen van levend water uit ons binnenste vloeien.

Dit levende water uit zich in woorden en daden waar de Geest in aanwezig is.

Zijn het werkelijk stromen van levend water, die uit ons binnenste vloeien?

De voorwaarde wordt hier ook genoemd, namelijk in Jezus geloven, zoals de Schrift zegt.

Jezus zei niet wie in Mij gelooft, stromen van levende water zullen uit zijn binnenste

vloeien, maar wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt

Tot zo'n heerlijk leven wil de Geest ons leiden. De Heere Jezus geeft ons tijd; Hij zei tegen de Samaritaanse vrouw dat het levende water zal worden tot een fontein van water.

Niet in één keer, nee, het zal worden tot een fontein van water.

Dus een ieder, die werkelijk met de heilige Geest vervuld is, zal een bron van zegen zijn voor zijn omgeving, in zijn spreken, in zijn daden en in zijn hele uitstraling. Hij of zij zal de Heere Jezus uitstralen.

Het is iets geweldigs, dat die bron van vreugde niet in onze omgeving, niet in onze omstandigheden, niet in ons bezit, maar dat die bron van vreugde in ons binnenste zit.

Wanneer onze vreugde door onze omgeving wordt bepaald, kunnen wij eenvoudig niet altijd gelukkig zijn, want soms is onze

omgeving niet zoals wij dat wensen.

Ons ware geluk ligt ook niet in ons bezit. Het is iets om dankbaar voor te zijn, als men bezittingen heeft maar soms verliest men iets van zijn bezit.

Men koopt een mooie auto en men is daar dankbaar voor maar als de auto een kras op loopt, heeft men geleerd niet te mopperen en dan verliest men zijn geluk niet.

Daarom zei Jezus in Luc. 14:33
Zo zal dus niemand van u, die niet afstand doet van al wat hij heeft, mijn discipel kunnen zijn.

Maar heb ik er afstand van gedaan, dan ben ik blij en dankbaar, voor wat ik bezit, maar ook blij en dankbaar als ik wat minder bezit.

We leren dan om te danken onder alles, en het levende water blijft dan opborrelen en stromen.

En met dat woord uit 1 Thes. 5:17 willen wij deze Bijbelstudie afsluiten:

Dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u.